

men at lade Bemyttelsens Vedvaren være aldeles ubestemt, afhænge af Forhold, som de aldeles ikke kunne beregne, hvor i Alverden skulde en saadan Fabrikant kunne vide, naar Aarets Toldindtægter naaede saa høit op over 24 Mill., at hele hans Bemyttelse faldt bort, det er umuligt. Jeg tror, at det netop vil være det Allerheldigste for disse Virksomheder at holde dem i denne Uvidenhedstilstand. Der er en Mulighed for, at Bemyttelsen kan holde ud, saa længe de leve, men der er ogsaa en Mulighed for, at den holder op næste Aar. En Fordele kan dette System efter mine Tanker ikke være.

Bøffen: Jeg er ganske enig med den høitærede Finantsminister i, at vi kunne ikke vel diskutere Toldlovsforslaget, saaledes som det her ligger for, uden samtidig at komme forholdsvis dybt ind paa Spørgsmaalet om den spanske Handelsstraktat. Dens Vedtagelse ligger jo i Flertalsforslagets § 44, saa at altsaa ogsaa dens Indhold er direkte Gjenstand for Forhandling i dette Dieblif. Jeg vilde derfor tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af Handelsstraktaten og de Forhandlinger, der have ført til dette Resultat. Jeg vil først beklage, at der fra Regjeringens Side meddeles Thinget forholdsvis saa faa, ufuldstændige og ufuldstgjørende Oplysninger. Det Forslag, som foreligger angaaende Handelsstraktaten, er jo indeholdt paa et eneste Blad, og der findes end ikke Anmærkninger dertil, af hvilke Værdien og Betydningen af de forskjellige Sætter, som indeholdes i Traktaten, kan fremgaa. Der findes nogle enkelte Talstørrelser med den beregnede Virkning af Positionerne, men dertil er det ogsaa indskrænket. I stærk Modsetning dertil finde vi, at i andre Lande, som have forhandlet Handelsstraktaten ogsaa nu med Spanien, gennemgaaende de forelagte Forslag ere oplyste paa en ganske anderledes fylldig Maade, end det her foreligger. Ganske vist har Finantsudvalget faaet en Del Oplysninger og Bilag, og derefter har Udvalget været saa venligt at gjøre et Uddrag til Thingets Veiledning, men end ikke dette vil i flere Punkter kunne være tilfredsstillende, og jeg skal i den Henseende navnlig nævne et, som det forekommer mig at være særlig overraskende, at vi ikke have faaet oplyst, saa meget mere som de Udtalelser, der nu faldt fra den ærede Finantsminister, synes at antyde, at end ikke han har været fuldt bekendt med dette Forhold. Det er nemlig den Basis, hvorpaa samtlige Spaniens Forhandlinger om Handelsstraktater hviler, nemlig den spanske Toldlov af 6te Juli 1882, det er Udgangspunktet, og til Forklaring deraf skal jeg

føie nogle faa Bemærkninger. Den oprindelige spanske Toldlov er af 1869, men den indeholdt en Række af urimelige, overdrevne Toldpositioner, som indeholdt et fuldstændigt prohibitivt Toldsystem, og man var efterhaanden kommen paa det Rene med, at man ønskede en gennemgaaende Toldreform og Overgang fra Bemyttelsessystemet til det rent fiffale System. I Efteraaret 1881 lod den spanske Regjering samtlige bestaaende Handelsstraktater opsigte, forsaavidt de vare Gjenstand for Opsigelse, og fremsatte i Cortes samtidig et Lovforslag, som gik ud paa, at disse urimelige, hidtil gjældende Toldsaetser skulde nedsaettes, men at disse Nedsaetser kun skulde komme de Lande tilgode, som sluttede Handelsstraktater med Spanien. Forhandlingerne derom varede da indtil Sommeren 1882, indtil Loven af 6te Juli udkom. Denne Lov blev i Cortes forandret, og Grunden dertil var nemlig den, at det ikke var muligt for Spanien at udelukke samtlige de Nationer, der da havde haft Traktater med det, fra de Indrømmelser, det vilde give. Dels kunde nemlig Traktaterne ikke opsiges saa hurtig, dels var der endel Traktater, som overhoved ikke vare Gjenstand for Opsigelse, men udløb i Løbet af nogle Aar indtil Aarene 86—87. Som Følge deraf blev denne Lov noget forandret, og det er demnes Positioner, som ere bleve bestemte for de følgende Forhandlinger. Den gaar ud paa, at de Nedsaetelser, som skulle ske, skulle foregaa i 3 Terminer, den første strax, den anden 1887, den tredje 1892. Den første skal komme samtlige de Lande tilgode, som have eller faae nye Handelsstraktater afsluttede med Spanien. Den anden Termin skal indtræde i 1887, men kun komme de Lande tilgode, som da have Traktat med Spanien, og som yderligere ere villige til at indrømme nye Nedsaetelser i deres Toldlove, og den tredje og sidste skal først træde i Kraft 1892 under de samme Bilkkaar som den forrige. Det er denne Lov, som nu er Basis for samtlige Forhandlinger om Handelsstraktater. Deraf udtrages eller maag udtrages følgende Slutninger. For det første har det været umuligt, eller den spanske Regjering har rettere sagt ved selve Lovgivningen været afstaaren fra at forhandle om Afslutningen af nye Traktater paa de almindelige Betingelser om den mest begunstigede Nation. Det var det One, og forøvrigt foreligger der ogsaa i samme Retning en Erklæring fra den spanske Regjering af 26de Mai 1882, som udtrykkelig udtaler dette, at Forhandlinger om almindelige Traktater paa Betingelse af Begunstigelser „som den mest begunstigede